

10674_page_1132

με ετήσιο μίσθιμα πέντε εκατομμυρίων και με την επιφύλαξη του δημοσίου, να παρατείνει μονομερώς τη μίσθιση με τους ίδιους όφους.

6. Με τη Μονή του Βατοπαιδίου σύμβαση οριστικής παραχώρησης και μεταβίβασης στην κυριότητα του δημοσίου των δύο αγροκτημάτων στη Χαλκιδική, του Αγίου Μάμαντος και το Σοφουλάρι με αντάλλαγμα την παραίτηση του δημοσίου από κάθε αξίωση στη λίμνη Μπουρού και τα ιχθυοδοφεία της και την απόδοση αυτών στην αποκλειστική κατοχή της Μονής, με την υποχρέωση τη Μονή να συντηρεί την Αθωνιάδα σχολή⁴⁶.

Το υπουργείο Γεωργίας που εξουσιοδοτήθηκε να συνάψει τις δύο συμβάσεις με το υπ. αριθ. 62564/1924 ερώτημά του ζήτησε τη γνώμη της ολομέλειας του νομικού συμβουλίου.

Το νομικό συμβούλιο απάντησε ότι με το νομοθετικό διάταγμα 8/4/1924 παρέχεται το δικαίωμα στον Υπουργό να συνάψει ή όχι, κατά την χρίση του, τις δύο συμβάσεις, χωρίς να είναι υποχρεωμένος από το νομοθετικό διάταγμα, και ότι εφόσον ο υπουργός έκρινε συμφέρον για το δημόσιο και υπέγραψε τη μια σύμβαση, είναι υποχρεωμένος να συνάψει και την άλλη, διότι και οι δύο συμβάσεις αποτελούν στοιχεία της μίας συμβάσεως και ότι το δημόσιο δε δικαιούται να περιορίσει την εκτέλεση της συμφωνίας μόνο σ' αυτό που το συμφέρει και να αργηθεί την υπογραφή και την εκτέλεση του άλλου τμήματος της συμφωνίας διότι το θεωρεί μη συμφέρον⁴⁷.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες του Ι. Ηλιάκη, νομικού εκπροσώπου της Μονής, οι δύο συμβάσεις έπρεπε να υπογραφούν συγχρόνως αλλά με τη δικαιολογία ότι η δεύτερη ήταν ανέτομη, εξαπατήθηκαν οι αντιτρόσωποι του Αγίου Όρους και υπέκυψαν στις πιεστικές παρακλήσεις του υπουργού και υπέγραψαν την πρώτη σύμβαση, στην οποία συμπεριέλαβαν ότι παραχωρούσαν στο δημόσιο και τη χρήση των δύο κτημάτων Αγίου Μάμαντα και Σοφουλάρι⁴⁸. Το δημόσιο έλαβε αυτά που ήθελε, δηλαδή την υπογραφή της πρώτης σύμβασης γι' αυτό άρχισε να δυστροφεί για την υπογραφή της δεύτερης. Υστερα από τη δυσάρεστη αυτή κατάσταση για τη Μονή, ο αντιτρόσωπος του Αγίου Όρους Ιγνάτιος, στον οποίο είχε απευθύνει το εμπιστευτικό έγγραφο ο Πρωθυπουργός με αποτέλεσμα να οδηγηθούν σε συμφωνία, αναγκάστηκε και αυτός με τη σειρά του να απευθύνει

46. Πρβλ., Αυτόθι, σσ. 16-18.

47. A.I.M.B., Κουμανταράκης, *Γνωμοδότηση*.

48. Ηλιάκης, *Το ανοικουργήμα*, σ. 46.

με ετήσιο μίσθισμα πέντε εκατομμυρίων και με την επιφύλαξη του δημοσίου, να παρατείνει μονομερώς τη μίσθισμα με τους ίδιους όρους.

6. Με τη Μονή του Βατοπαιδίου σύμβαση οριστικής παραχώρησης και μεταβίβασης στην κυριότητα του δημοσίου των δύο αγροκτημάτων στη Χαλκιδική, του Αγίου Μάμαντος και το Σοφουλάρι με αντάλλαγμα την παραίτηση του δημοσίου από κάθε αξίωση στη λίμνη Μπουρού και τα ιχθυοτροφεία της και την απόδοση αυτών στην αποκλειστική κατοχή της Μονής, με την υποχρέωση η Μονή να συντηρεί την Αθωνιάδα σχολή⁴⁶.

Το υπουργείο Γεωργίας που εξουσιοδοτήθηκε να συνάψει τις δύο συμβάσεις με το υπ. αριθ. 62564/1924 ερώτημά του ζήτησε τη γνώμη της ολομέλειας του νομικού συμβουλίου.

Το νομικό συμβούλιο απάντησε ότι με το νομοθετικό διάταγμα 8/4/1924 παρέχεται το δικαίωμα στον Υπουργό να συνάψει ή όχι, κατά την κρίση του, τις δύο συμβάσεις, χωρίς να είναι υποχρεωμένος από το νομοθετικό διάταγμα, και ότι εφόσον ο υπουργός έκρινε συμφέρον για το δημόσιο και υπέγραψε τη μας σύμβαση, είναι υποχρεωμένος να συνάψει και την άλλη, διότι και οι δύο συμβάσεις αποτελούν στοιχεία της μίας συμβάσεως και ότι το δημόσιο δε δικαιούται να περιορίσει την εκτέλεση της συμφωνίας μόνο σ' αυτό που το συμφέρει και να αρνηθεί την υπογραφή και την εκτέλεση του άλλου τμήματος της συμφωνίας διότι το θεωρεί μη συμφέρον⁴⁷.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες του Ι. Ηλιάκη, νομικού εκπροσώπου της Μονής, οι δύο συμβάσεις έπρεπε να υπογραφούν συγχρόνως αλλά με τη δικαιολογία ότι η δεύτερη ήταν ανέτομη, εξαπατήθηκαν οι αντιπρόσωποι του Αγίου Όρους και υπέκυψαν στις πιεστικές παρακλήσεις του υπουργού και υπέγραψαν την πρώτη σύμβαση, στην οποία συμπεριέλαβαν ότι παραχωρούσαν στο δημόσιο και τη χρήση των δύο κτημάτων Αγίου Μάμαντα και Σοφουλάρι⁴⁸. Το δημόσιο έλαβε αυτά που ήθελε, δηλαδή την υπογραφή της πρώτης σύμβασης γι' αυτό άρχισε να δυστροπεί για την υπογραφή της δεύτερης. Ύστερα από τη δυσάρεστη αυτή κατάσταση για τη Μονή, ο αντιπρόσωπος του Αγίου Όρους Ιγνάτιος, στον οποίο είχε απειθύνει το εμπιστευτικό έγγραφο ο Πρωθυπουργός με αποτέλεσμα να οδηγηθούν σε συμφωνία, αναγκάστηκε και αυτός με τη σειρά του να απειθύνει

46. Πρβλ., Αυτόθι, σσ. 16-18.

47. A.I.M.B., Κουμανταράκης, *Γνωμοδότηση*.

48. Ηλιάκης, *Το ανοσοιόργυμα*, σ. 46.